

De Doarpskille

Desimber 195 Nûmer 4/2020
Fjirtichste jiergong

Redaksje:

Baudy Cuperus-Sijtsma
Grienewei 34
Tel. 242048
baudycuperus@knid.nl

Maria Schweitzer
De Dobbe 13
Tel. 06-44121160
maria.schweitzer@schweitz.net

Tineke Slager–Groenewoud
(Lay-out)
De Lyts Ein 2
Tel. 242020
doarpskille@hotmail.com

Anneke Weidenaar-Bergema
(Boargerlike Stân)
Langgrousterwei 23
Tel. 242148
annekebergema@hotmail.com

Geert van Wieren
Lou Sanen 1
Tel. 346683
gmvanwieren@hetnet.nl

Bankrek. nr.
NL32 RABO 03461.40.293

Yn dizze skille:

- Ôfskied fan in redaksjelid
- De Wjukken Utslaan
- Sinterklaas lit noch efkes fan him hearre
- Kerst vieren in Frankrijk
- Ferbouingsperikelen
- Een kerstverhaal
- Puzzel

Fan de redaksje

Al jierren hâlde wy ús redaksjegearkomste by ien fan de redaksjeleden thús. Wy probearje dat by toerbeurt te dwaan. Hiel aardich want dan sjochst ek ris wat in oar yn de hûs te stean hat!! Mar dizze kear moasten wy foar it earst in lokaasje sykje dy't "coronaproof" is, dus wêr't wy op oardel meter fan elkoar sitte koene. Wy binne yn it "Koetshûs" utkaam. In grutte seal foar mar 6 persoanen, mar je moatte wat yn dizze tiid. -->

Je wolle it net altyd oer corona hawwe, mar wy untkomme der net oan. Yn de twadde skille fan dit jier, yn juny, ha wy ynwenners frege om harren persoanlike ûnderfinings yn de coronatid mei de lêzers fan de skille te dielen. Wy wiene doe noch hoopfol en tochten der nei in pear wiken wer ôf te wêzen.

Dat hat no wol oars bliken dien. Lokkich is it ek yn septimber en desimber wer slagge om der in moaie Doarpsskille fan te meitsjen.

Wy hawwe nije redaksjeleden en der binne wy wiis mei. Nije minsken komme mei nije ideeën en wurkje dan as in brûstablet. Hearlik fyn ik dat. Ik ha sels no 16 jier yn de redaksje sitten en ik wol der no mar mei stopje. De earste Skille wie nûmer 119 fan Jannewaris 2005 en ik slút it ôf mei de lêste fan 2020.

It is in moaie tiid west. De redaksjegearkomsten wiene gesellich, dat fyn ik altyd belangryk. Want as je mei in lyts klupke in doarpskrante meitsje, moat der ek tiid wêze foar in sosjaal praatsje en grapke. Je moatte it leuk hawwe mei elkoar, dan fleane de jierren foarby.

It moaiste fûn ik it lay-out wurk. Alle kopij fersammelje, alle stikken as in pûzel ynelkoar sette en as in krantsje oanleverje by ús drukker Andeko yn Dokkum. De lay-out ha ik jierren fersoarge, mar kostet in soad tiid. It wurdt no al wer in pear jier troch Tineke fersoarge.

Yn dizze skille in útgebreide Boargerlike Stân, want der wurdt wat ferhûze yn us doarp en ynkoarten sil er dan ek wer boud wurde. Aksje!

Wy krigen ek in ferslach fan Sinterklaas. Hy moest dit jier ferstek gean litte, mar wie der toch in bytsje by. Derneist yn dizze Skille wer in hearlik resept fan Alien de Beer en hoe as it no mei Anna Corina Hoogland giet kinne jim lêze yn “De Wjukken útslaan”. In soad leswille tawinske.

It wurde krystdagen en in jierwikseling dy’t wy us noait betinke kinnen hienen. Mei in pear minsken by elkoar sitte en gjin grutte famyljes by elkoar. Toch sille wy troch dizze tiid moatte. Wy hoopje mar dat we takom jier it gewoane libben wer oppakke kinne. As we mar sûn bliuwe, dat stiiit foarop.

Út namme fan de redaksje wol ik eltsenien goeie feestdagen en in sûn en lokkich nijjier tawinskje.

Dieta

Dûmny's tinzen

Waarom doven we
elke keer
na het kerstfeest
de kaarsen weer?

Laat het Kind
dat is geboren
ook na de kerst
bij je leven horen!

Joie de vivre

Kerstmis op zijn Frans

Wij woonden nog geen jaar in Frankrijk toen de decembermaand aanbrak. Je zou kunnen zeggen: vol verwachting klopte ons hart. Helaas, we moesten het doen zonder speculaas en marsepein want Sinterklaas bestaat er niet. En op een plastic kerstman na die bungelend aan een touw uit een raam hangt (en daar soms maanden blijft hangen), doen ze op het platteland ook niet veel aan kerstversiering.

In de dorpjes, die in de winter meestal uitgestorven zijn, brandt gewoon dezelfde troosteloze feestverlichting als de rest van het jaar en ook de winkels doen geen enkele moeite om hun etalages en hun klanten een beetje in de kerststemming te brengen.

Toen ik daarover sprak met mijn alleraardigste buurvrouw Marie-Jeanne (die een zeer nuttige bron bleek voor allerhande praktische en culturele vraagstukken) keek zij mij zoals gewoonlijk met een mengeling van verbazing en medelijden aan en antwoordde alsof dat alles verklaarde: maar Madame Schweitzer, Kerstmis is een feest voor de familie!!

En aangezien zij ons waarschijnlijk een beetje zielig vond, zo helemaal zonder onze familie en ons min of meer had geadopteerd, werden wij prompt uitgenodigd voor het kerstdiner bij haar thuis.

Lichtelijk onzeker geworden over dit culturele mijnenveld vroeg ik haar of het om de eerste of tweede avond zou gaan?

Kennelijk had ik weer iets bijzonder doms en grappigs gezegd want Marie-Jeanne antwoordde langzaam en nadrukkelijk zodat ik het vooral goed zou begrijpen: Madame Schweitzer, er is maar 1 kerstavond!

Enfin, op de enige echte Franse kerstavond (24 december!), stonden wij feestelijk aangekleed, voorzien van de traditionele cadeautjes (chocolade en champagne) en niet wetend wat we konden verwachten, bij Marie-Jeanne en haar man Louis voor de deur.

We werden aangekondigd door het agressieve gegak van haar ganzen die deze kerst hadden overleefd en het hysterische geblaf van haar vijf honden.

De deur zwaaide open en Marie Jeanne en Louis straalden ons tegemoet.

Geen kerstboom, geen kerststal, geen kerstverlichting maar een meer dan hartelijk welkom en een overdadig gedekte tafel met een rij bestek en glazen die ons het ergste deden vermoeden.

Meteen werd ook duidelijk dat we ernstig overdressed waren. Stropdas en colbert konden uit want wat we die avond vooral leerden was dat kerst in Frankrijk vooral niet draait om de aankleding maar om... het diner!

En dan niet zomaar iets uit de allerhande of 'wat zullen we dit jaar eens doen', maar een DINER met hoofdletters en bereid volgens oude en gerespecteerde tradities.

Een maaltijd die gezien mag worden dus ook geen kaarsen of sfeerverlichting graag: Fransen willen zien wat ze op hun bord hebben!

We begonnen met het aperitief of 'apero' zoals de Fransen het liefkozend zeggen. We waren door voorgaande gelegenheden gewaarschuwd en meden dus de door Marie-Jeanne zelfgestookte brouwsels. Zeker niet omdat ze niet lekker waren maar meer omdat ik na 1 glas al niet meer zelfstandig de weg naar huis terug had kunnen vinden.

We gingen dus voor de champagne, die elke zichzelf respecterende Fransman, arm of rijk, standaard ontkurkt tijdens het borreluur.

Daarbij kwamen uiteraard de 'hapjes' in een hoeveelheid die genoeg was geweest voor het hele dorp. Marie-Jeanne, zo hadden we al eerder gemerkt, had zelfs voor Franse begrippen een zeer gulle hand van koken.

Maar geen enkel probleem: haar viervoetige 'schatjes', die zich al direct strategisch onder de tafel hadden opgesteld, werden verwend met de resten.

Het was dan ook geen wonder dat de honden zowat door hun hoeven zakten van zwaarlijvigheid. Maar Marie-Jeanne was daarin onverbiddelijk: haar 'arme zieltjes' zouden nooit meer hongerlijden zoals ze ooit in het asiel hadden gedaan!

Ook wij moesten in haar ogen kennelijk bijgevoederd worden, (tenslotte begrijpen wij Nederlanders in de ogen van Fransen NIETS van het hogere culinaire genieten), want eenmaal aan tafel volgde de ene heerlijke maar overdadige gang na de andere: eendenlever met truffel en toast vooraf, soep met brood (altijd brood!), een visgerecht met brood, tussengerecht, braadstuk met truffels en Pommes Sarladaises en brood en vooral geen groenten!, een keur aan 'fromages' (kazen), diverse ijsdesserts en tot slot: koffie met de traditionele 'Buche', een taart in de vorm van een boomstam. Dit alles niet alleen overgoten met ruime hoeveelheden van de heerlijkste wijnen en digestieven maar ook begeleid door geanimeerde, gedetailleerde en soms 'geheime' informatie over ingrediënten, bereidingswijzen, vindplaatsen, leveranciers enzovoort.

Fransen, zo bleek ook weer deze kerstavond, raken niet uitgepraat over alles wat maar eetbaar is (en dat is, in hun beleving, echt zo'n beetje alles!) en weten er ook vaak ongelooflijk veel van af. Een slager of bakker die zijn vak niet verstaat is daarom snel failliet maar een goed adres hoeft nooit reclame te maken. Het uiterlijk van de winkel doet er niet toe en de afstand en de prijzen eigenlijk ook niet: kwaliteit en smaak, daar draait het om!

Neem nou bijvoorbeeld kaas. Een fransman kan uren praten over de verschillende soorten, waar je welke soort het beste kunt halen, hoe je ze moet bewaren, hoe je ze moet eten en welke wijn daarbij hoort.

Kaas is ook zo'n beetje het enige waar wij als culinaire Neanderthalers, over mee mogen praten. Nederland is tenslotte "dat andere kaasland" en onze 'Goeda' is ook in Frankrijk, erg geliefd.

Maar een Amerikaanse 'Mekdonaaaalds', zoals de fransen zeggen, is voor veel Fransen een belediging van hun

smaakpapillen, een aanval op hun culinaire erfgoed en een dreigende verloedering van de jeugd. Een hamburger die altijd en overal hetzelfde smaakt, zeg nou zelf, dat kan toch gewoon niet!! En belangrijker nog: daar ben je toch veel te snel over uitgepraat?!

Die kerstavond laat vonden wij, met enige moeite, de weg naar huis terug.

Het duurde een paar dagen voordat onze lever en maag zich van het kerstmaal hadden hersteld maar er was een wereld voor ons open gegaan:

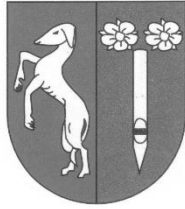
Waar Fransen over van alles en nog wat kunnen bakkeleien, van staken hun hobby hebben gemaakt en een diep wantrouwen koesteren tegen de politiek, zijn ze het over een ding kennelijk roerend eens: SMAAK!

Let wel: de Franse smaak!

De volgende president van Frankrijk is chef-kok. Wedden?

Maria

Nieuwbouw Oosternijkerk

De piketten zijn uitgezet en de fundering krijgt vorm. Er is gestart met de nieuwbouw van vier levensloopbestendige woningen aan de Dobbe in Oosternijkerk. Deze twee-onder-een-kapwoningen zijn qua omvang en de te kiezen indeling bestemd voor diverse soorten bewoners, zoals starters, gezinnen en/of senioren.

Bouwbedrijf Holwerda had dit bouwplan reeds ontwikkeld en kon van start gaan zodra er

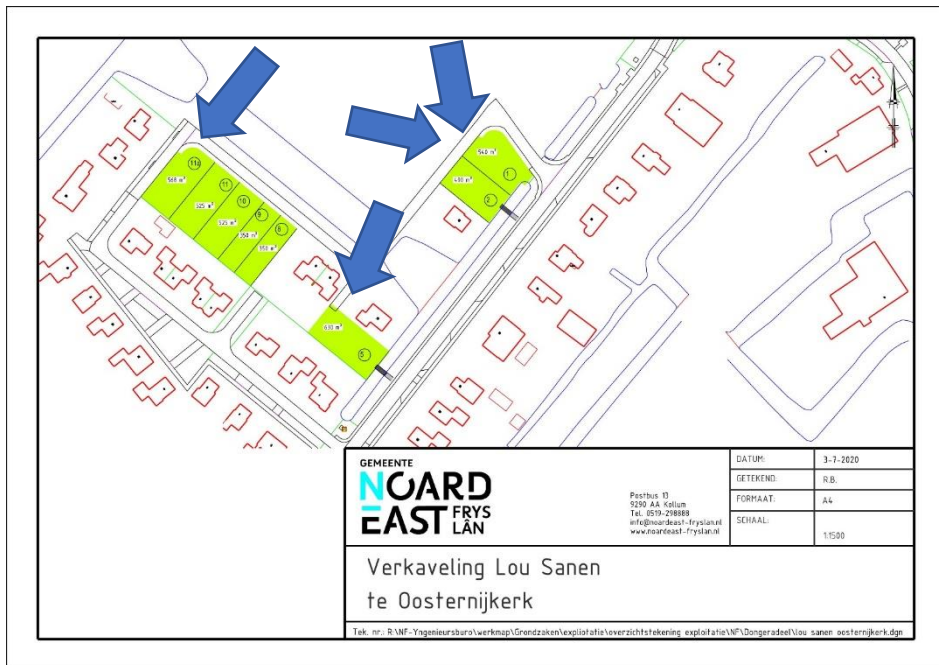

aanspraak werd gedaan op alle woningen. Dat was deze keer geen langdurig proces, al snel meldden zich meerdere geïnteresseerden welke hun eigen redenen hadden om op deze locatie te komen wonen. De nieuwe bewoners zullen ongeveer in juni 2021 hun energiezuinige woningen kunnen betreden. Voor het dorp betekende dat er door deze ontwikkeling en de daarbij behorende verhuizingen weer wat reuring kwam op de huizenmarkt, welke vast is komen te zitten doordat de vraag naar woningen groter is dan het huidige aanbod.

Momenteel zijn er in de gehele, zogenoemde fase 2 van de Lou Sânen, nog maar vier kavels beschikbaar.

De kans is groot dat ook deze kavels in aanzienbare tijd ook zullen worden verkocht en bebouwd. We hopen dat dit een nieuwe verschuiving teweeg zal brengen en dat er passende woningen vrijkomen voor de woningzoekenden die graag in ons dorp willen blijven wonen of juist willen komen wonen.

De laatste 4 kavels die nog beschikbaar zijn in fase 2 van de Lou Sânen.

Wenskerstboom

Donderdag 10 december jl. hebben we een wenskerstboom met verlichting geplaatst voor de St. Ceciliakerk.

Deze boom wordt volgehangen met doorzichtige kerstbollen, die door inwoners en de kinderen van de Wrâldwizer gevuld zijn met een bijzonder verhaal, een lieve wens, een gedicht, tekening, foto of een boodschap. Prachtig!

Het afgelopen jaar hebben we veel activiteiten moeten afblazen. Dit was erg jammer maar wel noodzakelijk. Wij hopen op een beter jaar in 2021 en wensen jullie fijne feestdagen!

Bestuur Dorpsbelang

KERSTBOOM INZAMELING 2021

Breng uw kerstboom
van 4 tot 7 januari
naar het
inzamelpunt

8 januari worden
de bomen opgehaald
door de gemeente.

De kerstbomen kunnen
ook naar de milieustraat
gebracht worden.
Of verkleind in de
GFT-container.

MEERDERE DAGEN

Door corona is
de inzameling dit
jaar verspreid
over 4 dagen.

ZELF BRENGEN
Door corona haalt
de jeugd dit jaar
geen kerstbomen
huis-aan-huis op.

KERSTBOMEN INZAMELPUNT

**Parkeerterrein naast de
zendmast aan de Fiver**

Stichting Dorpshuis 'de Terp'

Nieuws van dorpshuis de Terp

Door het coronavirus is het dorpshuis bijna het gehele jaar gesloten geweest. Alleen tijdens de zomermaanden en in september hebben we iets kunnen doen wat leek op een beetje normaal. Zoals jullie weten heeft het virus in de herfst de tweede aanval ingezet en zoals het nu lijkt kunnen we pas terug naar "normaal" als het grootste deel van de bevolking is ingeënt met een goed werkend medicijn. Omdat jonge kinderen minder vatbaar zijn voor het virus hebben we besloten om deze activiteiten weer op te starten waardoor de gymnastiek, de blokfluitlessen en muzieklessen doorgang kunnen vinden. Voor alle andere activiteiten, met uitzondering van het afhalen van patat en snacks, blijft de Terp voor onbepaalde tijd gesloten. Het dorpshuis heeft, om het hoofd boven water te houden, gebruik gemaakt van financiële ondersteuning van het rijk en de gemeente. Mede door de reserves die wij in de afgelopen jaren hebben opgebouwd kunnen wij het nog wel een poosje uitzingen. Veel belangrijker is dat we er met z'n allen voor zorgen dat de unieke leefbaarheid van Oosternijkerk door de grote verscheidenheid van verenigingen blijft bestaan.

Wij hopen dat jullie gezond blijven en straks de moed hebben om je hobby of passie weer op te pakken.

Van de andere kant is het absoluut niet stil in het dorpshuis nu de groepen 1 t/m 5 tijdelijk een onderkomen gekregen hebben in en rond het dorpshuis en ook de peuters zullen na de kerstvakantie hun unit gaan betrekken. Om dit tot stand te brengen is er hard gewerkt door professionals en vrijwilligers om het onderkomen voor de Wrâldwizer klaar te krijgen. Wij vinden het belangrijk dat de samenwerking tussen school en dorpshuis in harmonie plaatsvindt.

Wij zijn iedereen dankbaar die op enigerlei wijze hieraan heeft bijgedragen.

Na de kerstvakantie start de sloop en daarna de bouw van de nieuwe school. De verwachting is dat de bouw voor de kerst van 2021 klaar zal zijn en dat het dorpshuis in het voorjaar van 2022 kan beginnen met de bouw van de nieuwe “Miede”. Op dit moment ligt de tweede set tekeningen bij de welstandcommissie ter beoordeling. We hopen dat voor 1 februari de voorlopige goedkeuring gegeven kan worden waardoor wij kunnen beginnen om de begroting definitief te maken. Om de bouw ook te kunnen betalen hebben we subsidies nodig van diverse instellingen. Om een goede afweging te maken welke fondsen we gaan aanschrijven hebben we een aantal adviesgesprekken gevoerd en de hulp gekregen van Doarpswurk. De eerste versie van het projectplan begint vorm te krijgen en we proberen een aantal innovatieve oplossingen aan dit plan toe te voegen om een grotere kans te maken. Jullie begrijpen dat de zakelijk oplossing welke wij met de gemeente zijn overeengekomen, voor de tijdelijke huisvesting van de Wrâldwizer, financieel gezien helpt, maar dat het natuurlijk niet voldoende is en dat we nog rekenen op bijdragen van alle overheden en een aantal andere fondsen.

Ik vind het jammer dat ik jullie via de Skille moet inlichten hoe het gaat met het dorpshuis, ik had het natuurlijk veel liever “fysiek” in De Terp gedaan. Hier hadden we ook al jullie vragen kunnen beantwoorden, maar het is niet anders. Mochten jullie vragen hebben, trek dan even een bestuurslid aan de jas. Verder blijven we jullie op de hoogte houden via de dorpskrant en houd facebook in de gaten.

Wij wensen jullie prettige feestdagen en een veel beter nieuwjaar!

*André Beeksma namens
Bestuur dorpshuis De Terp*

Brassband UDI

Wat moatte wy noch skriuwe? In fraach dy't fêst by elk fan jimme ek wolris boppe driuwen komt yn dizze nuvere tiid. Ek by UDI liket it tij noch net te kearen. Nei de simmerfakânsje binne wy fol goede moed begûn oan in nij seizoen. Der stienen in oantal proefdireksjes pland, sa't jo lêze kinnen hienen yn de foarige Skille. Nei in pear wike hienen wy dan in nije dirigent, Marco Middelberg. Marco stiet ek foar in oare brassband, Greidebrass, mar hy woe der graach noch in korps by ha. Wy binne út de skroeven mei ús nije dirigint! Wy hawwe trije moaie repetysjes hân en doe moasten we spitigernôch it ynstrumint alwer yn de koffer weromlizze. En dat yn dizze tiid, in tiid fan gesellichens. In tiid wêryn wy hiel aktyf binne. Kryst, âld en nij. It liket dit jier in rêstiche perioade te wurden. Hoe't UDI dochs har bydrage leverje kin oan Kryst, dat moatte wy noch besjen. Gelokkich ha wy wol in koroana-proof oaljekoek-aksje op tou sette kinnen. Jimme hawwe yn de brievebus in briefke fûn mei in ôfknipber strookje. Op it strookje kinne jimme de bestelling trochjaan by Sanne Faber, Grietje Kuiper of fia de mail nei info@brassbandudi.nl. Jimme kinne online betelje of it jild kontant yn de brievebus smite by Sanne of Grietje. Op dizze wize kinne wy dochs noch op âldjiersdei ús jierlikse oaljekoeken by jo besorgje. Fanôf dit plak wolle wy jimme allengear ûndanks alle Koroanaperikelen hiele moaie en waarme Krystdagen winskje en in lokkich, muzikaal, mar foaral sûn 2021.

Rinskje

Sinterklaas in coronatijd

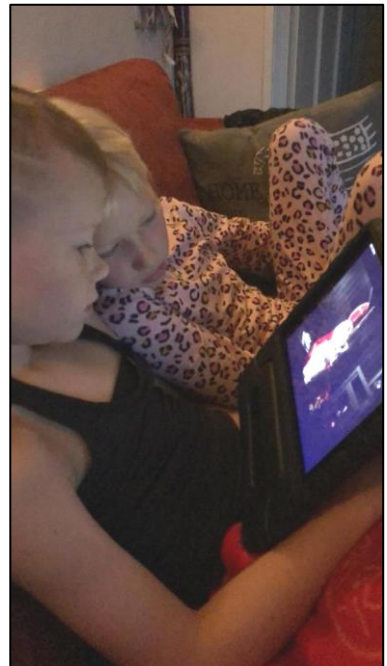
Tja, het is me wat hè,

Eerst hebben we te maken met corona in heel Nederland en werd het spannend of ik dit jaar wel naar Nederland kon komen. Toen ik dan eindelijk toch onderweg was, bleken de kolen van de pakjesboot op te zijn. Gelukkig werden er ergens op de boot nog wat kolen gevonden. Maar toen bleek dat er een blokkade was en kon de boot niet verder varen. Nu weten we inmiddels wel dat die Pieten soms een beetje dom zijn. Het is dan maar goed dat ik, De Sint, er nog ben, al zeg ik het zelf.

De blokkade, die hoofdpiet op de kaart zag staan, was namelijk geen blokkade. Het was de naar Dieuwertje Blok genoemde "Dieuwertje Blok-kade". We konden dus gewoon door varen en blij toe, want het spande er om of we nog wel op tijd op onze geheime plek in Nederland aan zouden komen.

Omdat we met z'n allen rekening moeten houden met het covid-19 virus, was het dit jaar helaas onmogelijk om naar Oosternijkerk te komen met alle regeltjes waar ik en mijn pieten zich aan moesten houden. We hebben dan ook het besluit genomen om jullie dit jaar allemaal wel te verrassen, maar op een andere manier dan dat jullie gewend zijn.

Ik ben stiekem toch in Oosternijkerk geweest om pakjes achter te laten en om jullie tekeningen op te halen. De tekeningen komen natuurlijk weer in het pietenhuis te hangen ik heb deze één voor één bekeken en heb hier een filmpje van gemaakt op een geheime

locatie in jullie eigen dorp. Voor wie het filmpje nog niet heeft gezien, deze kun je zien op www.oosternijkerk.com

Een hele hoop kinderen hebben het filmpje al bekeken, bekijk de foto's maar eens!

Verder heb ik nog twee Pieten op pad gestuurd om jullie de cadeautjes persoonlijk te brengen dit jaar en wat een bikkels die Pieten hè, want echt lekker weer was het niet. Maar goed, de Pieten zijn wel wat gewend hoor, dus maak je daar geen zorgen over.

Mijn verjaardag is inmiddels alweer achter de rug, jammer, maar volgend jaar doen we het dubbel over. Ik hoop dan ook dat jullie volgend jaar allemaal weer klaar staan om mij te komen begroeten wanneer ik Oosternijkerk bezoek.

Voor nu een heeeeele grote DAG HOOR!
Blijf gezond allemaal en tot het volgende jaar.

 Sinterklaas

Gymtijden voor 2020/2021:

Groep 1+2	13.00-13.45
Groep 3+4	14.30-15.15
Groep 5+6	15.15-16.00
Freerunning (gr. 7+8)	16.00-16.45

Afmelden voor de gym kan voor 1 januari en voor 1 juli

Helaas konden we door Corona een aantal weekjes niet gymmen. Maar gelukkig konden we eind november weer los!

Er zijn weer veel nieuwe leden bij gekomen.

Lijkt het je leuk om ook te gymmen of te freerunnen, geef dit dan aan bij een van onderstaande bestuursleden, dan kun je een les meedoen.

De tijden staan hierboven vermeldt.

Check ook onze Facebookpagina, Sport Staalt Spieren Oosternijkerk.

Een sportieve groet namens,
het bestuur van gymnastiekvereniging S.S.S.

Voorzitter:	Jolanda Hoogterp	06-51547376
Secretaresse:	Annemarie de Vries	06-28950100
Penningmeester:	Anneke Swart	06-42131590
Bestuurslid:	Maaïke Brouwer	06-12903002

De wjukken útslaan

Hallo allemaal,

Mijn naam is Anna Corina Hoogland, ik ben 32 jaar en ben de oudste dochter van Pieter Hoogland en Petra Haaksma. Zus van Johannes en Denise. Tot mijn 17^e heb ik met veel plezier in Oosternijkerk gewoond. Na een fijne tijd op de Foeke

Sjoerdsskoalle ben ik naar de HAVO gegaan. Ik kijk met een goed gevoel terug op deze periode, er is een vriendinnengroep ontstaan waarmee ik in de loop der jaren regelmatig weekendjes naar Londen ben geweest, vakantie naar Spanje en vele avonden in de Ponderosa en later de Zaak heb doorgebracht. Het mooie is dat we nog steeds contact met elkaar hebben en een aantal keren per jaar met de hele groep afspreken.

Nadat ik mijn HAVO diploma heb gehaald ben ik de opleiding Management, Economie en Recht gaan doen. Voor deze studie ben ik verhuisd naar Groningen, waar ik als meisje van 17 jaar op kamers ging. Al snel kwam ik erachter dat deze opleiding niet bij mij paste en ben ik een jaar gaan werken. Daarna ben ik mijn hart gaan volgen en datgene gaan doen waar mijn interesse lag, de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening sloot hierop aan. Tijdens deze studie werkte ik bij Talant met licht verstandelijk beperkte mensen. Mijn studententijd was een gezellige periode met leuke stapavonden. In die tijd kreeg ik een relatie met Meindert, hij woonde in Leeuwarden en ik was vaak bij hem. Uiteindelijk zijn we gaan samenwonen in Leeuwarden. In 2008 ben ik samen met Meindert verhuisd naar Dokkum, hier wonen we nog steeds met veel plezier.

Na het afronden van mijn studie ben ik als gezinsvoogd bij Bureau Jeugdzorg gaan werken. Interessant werk met complexe problemen binnen gezinnen, een leerzame tijd. Echter had ik de behoefte om de hulpverlening zelf uit te voeren, in plaats van in te zetten en te coördineren.

In 2011 ben ik daarom bij Fier gaan werken, een organisatie die hulp biedt bij geweld in afhankelijkheidsrelaties. Ik ben als hulpverlener begonnen op behandelgroepen voor jonge meiden die te maken hadden met loverboyproblematiek, grensoverschrijdend gedrag en/of gedragsproblemen.

Na een aantal jaren op de groep te hebben gewerkt was ik toe aan een nieuwe uitdaging en had ik de behoefte om regelmatige werkdagen en –tijden te hebben. Begin 2019 ben ik als Ambulant Hulpverlener in het team Prostitutie en Mensenhandel binnen Fier gaan werken. Ik begeleid vrouwen en mannen die in de prostitutie werken met

psychosociale hulpvragen, daarnaast begeleid ik hen op het moment dat ze uit de (gedwongen) prostitutie willen stappen. Hierbij werk ik samen met de Politie, gemeente en andere hulpverleningsorganisaties. Ik ben wekelijks in de bordelen en clubs in Friesland en doe online outreachend werk om vrouwen en mannen te informeren over de mogelijkheden voor hulpverlening. Naast de rol als hulpverlener ben ik sinds 2012 lid van het interne auditteam en toets ik de kwaliteit van andere bedrijfsonderdelen. Kortom: veel afwisseling en een bijzondere doelgroep waarbij nooit een dag hetzelfde is.

Inmiddels ben ik trotse mem van Vera (6 jaar), Roos (4 jaar) en Theije (1 jaar). Mijn vrije tijd breng ik graag door met mijn gezin; wandelen in het bos of op de zeedijk, fietsen, op vakantie gaan. Daarnaast sport ik graag, ik doe dan een groepsles in de sportschool zoals een High Intensity Interval Training.

Ik voel me nog steeds verbonden met Oosternijkerk. Veel van mijn familie woont er en ik bewaar veel mooie herinneringen uit mijn jeugd aan het dorp. Meerdere keren in de week ben ik in Oosternijkerk. De pake's en beppe's passen geregeld op onze kinderen, en dus zijn ook zij regelmatig in het dorp te vinden.

Het mooie aan Oosternijkerk is toch wel het ons-kent-ons en de daarbij horende gezelligheid. Wanneer er een dorpsfeest is kom ik ook altijd graag langs. Op deze momenten besef ik hoe fijn het was om in dit mooie dorp te wonen. Na 12 jaar in Dokkum te wonen voel ik mij inmiddels een echte Dokkumse en is Dokkum, net als Oosternijkerk, een gemoedelijke plek om te wonen. Voorlopig blijven we hier wonen, maar wie weet in de toekomst op een prachtige plek buiten de stad of een dorp.

Oant sjen!

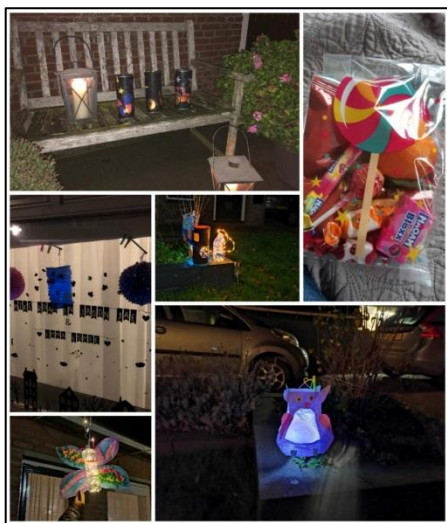
Mei elkoar Warber

En dan heb je een agenda met allemaal leuke dingen voor de kids komt het toch weer heel anders dan wat je had voorgesteld.

Nu zijn wij gelukkig niet van “nu kan er niks meer” maar van “wat kunnen we nog wel?”

Neem nou Pasen. In plaats dat de kinderen eieren gingen zoeken werden ze rondgebracht door een heuse paashaas en werd de verfwedstrijd van de eieren online gedaan.

En met Sint Maarten werd het dorp helemaal verlicht door lampions in ons dorp wat natuurlijk werd beloond met een zakje snoep.

Natuurlijk konden we dit niet zonder het Dorpsbelang.

Door hun financiële bijdrage konden we dit mogelijk maken en daar voor onze hartelijke dank.

Dus mocht u geen lid zijn van het Dorpsbelang dan zouden we u aanraden dit dus wel te doen, want met hun steun kunnen wij volgend jaar weer leuke dingen organiseren voor de kids in

Oosternijkerk. Wensen wij u voor 2021 een gezond jaar!

Mei elkoar warber

Ropta Boys

Begin september leek alles weer een beetje als vanouds wat voetballen betrof. Natuurlijk waren er beperkingen, zoals de inmiddels bekende 1,5 meter afstand, looplijnen en een maximaal aantal supporters in de kantine. Maar nadat dit alles Corona-proof aangepast was konden we toch weer voetballen.

Dit duurde echter maar een maand, want eind september mocht er geen publiek meer bij de wedstrijden komen en bleef de kantine weer gesloten. Twee weken later werd het nog erger en lag het amateurvoetbal weer stil. Zoals het nu lijkt zal er in 2020 geen competitievoetbal meer gespeeld worden op sportpark "De Fiver". De trainingen van de senioren werden ook geschrapt, alleen de jeugd mag nog trainen. Omdat er maar een paar wedstrijden gespeeld zijn valt er dus weinig te vermelden. De enige voetbalhoogtepunten zijn dat het derde team weer een elftal is in plaats van een zevental, het tweede elftal won weer een competitiewedstrijd sinds lange tijd en het eerste elftal is een ronde verder gekomen in het bekertoernooi. Het is trouwens maar afwachten of de bekercompetitie weer hervat wordt.

Toch is er actie op en rond het veld want de jeugdtrainingen blijven doorgaan. Ook worden er onderlinge wedstrijden tussen verschillende jeugdteams gehouden en wordt er op 28 november een toernooi voor de jeugd gehouden in combinatie met verschillende trainingsvormen. De Grote Clubactie is weer gehouden en ook de aardappelactie is weer geweest. Hoewel vanwege corona de opbrengst van deze twee acties minder was dan vorige jaren zijn ze zeker wel geslaagd te noemen. Ook hebben we dit jaar voor het eerst meegedaan aan de RaboSupport actie wat rond de 1100,- euro opleverde. Voor 12 december staat er een online bingo op papier.

Ook niet onbelangrijk is dat de kleedkamers en hal opgeknapt zijn door schildersbedrijf Nutma, alles zit weer strak in de verf. Ook is bekend geworden dat Piet Poutsma, die jarenlang de kaartverkoper bij het 1ste elftal van Ropta Boys is geweest, heeft aangegeven dat hij hiermee gaat stoppen. Henk van Dekken neemt dit van hem over. Bij velen is bekend dat Jan Torensma boekenvol krantenknipsels en andere informatie over Ropta Boys bezit. Sinds kort zijn hiervan gedeelten te zien op Facebook en wel in de Facebook-groep: Ropta-Boys Argyf. Een aantal foto's uit de 60er en 70er jaren staan al op deze pagina.

Als ze me missen, dan ben ik vissen!

Deze leuke foto is gemaakt door Johan Dijkstra

25 jier lyn yn de Doarpsskille

PLAYBACKSHOW OOSTERNIJKERK

Vrijdagavond 10 november werd in het dorps huis De Terp een playbackshow georganiseerd. Om 8 uur werd deze officieel geopend door de heer Theunis Linthof, voorzitter van het Dorpsbelang. De verdere presentatie was weer in handen van de onnavolgbare Gerard Sijtsma. Het geluid werd weer op perfecte wijze verzorgd door de firma Faber. De "Pacemakers" zorgden voor zeer professionele licht-effecten.

GERTJAN en SIETSKE OVEREEM, de winnaars van vorig jaar, mochten de spits afbijten. Met hun uitvoering van het nummer "The last night of the world" van Miss Saigon bleek al snel dat het niveau weer hoog was. Evenals vorig jaar was er weer veel zorg aan hun decor en kleding gegeven. Het "Whats for ever for" van Bobbie Eakes en Jeff Trachna werd

prachtig vertolkt door GEARTSJE WEIDENAAR en SANNE FABER. Ook hier werd gebruik gemaakt van costuums op maat.

Toen AUKJE FABER in een prachtig decor op het toneel verscheen, werd helemaal duidelijk dat de jury op deze avond een uiterst zware klus zou krijgen. Zij bezorgde iedereen kippevel met het nummer "Geef me nog een kans" van Vera Mann.

ANNIE en MARIJKE DE KONING doken daarna terug in de tijd met "Poesje Mauw" van Dorus. Een uiterst moeilijke nummer om te playbacken, maar ook hier was sprake van een zeer goede act.

Natuurlijk was ook GEERT JAN HIEMSTRA weer van de partij om zijn favoriete artiest, Freddy Mercury, na te doen. Het nummer "The Great Pretender" werd met grote overtuiging gebracht.

Na de pauze was het de beurt aan de "H's & Co", alias YTJE HOEKSTRA en RIEMKE HOEKSTRA. Zij brachten "Shut up ... and sleep with me" van Sin with

Sebastian op de planken. Zij wisten met dit nummer ook de lachspieren van de mensen in de zaal los te krijgen.

Henny Huisman zou jaloers zijn als hij de perfect uitgevoerde danspasjes van SIJKE HOEKSTRA en RENATE FABER gezien zou hebben. Het liedje "Dubi Dub" van Me & My was duidelijk heel goed ingestudeerd.

Na dit nummer ging de zaal pas echt op zijn kop. ANNEMIEKE TERPSTRA en ANNEKE POSTMA imiteerden het aanstekelijke lied "Cotton I You" van de Rednex. Geheel in western-style wisten ze het publiek perfect te bespelen.

JOHAN en RIANNE FABER zijn ook altijd van de partij. Ditmaal hadden ze gekozen voor "Run to You" van Lee Towers en Anita Meyer. Deze playbackact was nauwelijks te onderscheiden van de originele uitvoering.

Als klap op de vuurpijl was het daarna de beurt aan Sugar Lee Hooper met "Mien met de Mandolien", vertolkt door ANDRE BEEKSMA. Deze laatste artiest wist de zaal volledig in vervoering te brengen, wat gepaard ging met op de lachspieren werkende capriolen.

De JURY, bestaande uit JANNEKE THEMME, KLASKE BOTTEMA en PALLIETER DUIJKERS, stond daarna voor de uiterst moeilijke taak om uit al deze artiesten de prijswinnaars te kiezen.

Na de prijsuitreiking werd iedereen bedankt door de heer Linthof. Oosternijkerk kan weer terugkijken op een zeer geslaagde avond, die ook ditmaal weer georganiseerd werd door de bestuursleden van de activiteitencommissie, de heren MEINDERT HOEKSTRA en WILLEM DE KONING.

Prijswinnaars playbackshow:

Categorie A, t/m 14 jaar.

1. AUKJE FABER	- Vera Mann
2. JOHAN FABER &
RIANNE FABER	- Lee Towers &
Anita Meyer
3. SIJKE HOEKSTRA &
RENATE FABER	- Me & My

Categorie B, vanaf 14 jaar.

1. ANNEMIEKE TERPSTRA
ANNEKE POSTMA	- Rednex
2. ANNIE DE KONING
MARIJKE DE KONING	- Dorus

Bericht van de Canoncommissie Oosternijkerk

De Canoncommissie van Oosternijkerk is nog steeds niet bijeengeweesd sinds het begin van de Corona-tijd. Er is intussen nog wel een canon-verhaal toegevoegd zodat het aantal geplaatste verhalen nu 15 is geworden. Tevens is er een verhaal in een vergevorderd stadium. Deze verhalen zijn te vinden op www.dorpscanon.nl.

Gelukkig zijn er wel (niet in De Doarpsskille geplaatste) verhalen beschikbaar en daarom plaatst de commissie ook nu weer een verhaal in onze dorpskrant, het betreft Venster nummer 11 met de titel:

De molen

In 1974 kregen de straten in Oosternijkerk voor het eerst officiële namen, voordien woonde men op J 225 (het hoofd der school) of J 145F (schrijver dezes). De J stond voor de dorpsletter in Oostdongeradeel, Aalsum had A plus een getal, Anjum een B, Ee een C enzovoort. Waren er dan helemaal geen straatnamen? Jawel, in de volksmond sprak men van It Lykpaad, De Terp, De Tunen of de Dokkumerwei. Deze laatste straat kreeg in 1974 echter een geheel andere naam: Mûnewei. Vele mensen zullen zich hebben afgevraagd waar deze naam v

andaan kwam: er stond toch geen molen aan deze straat? Nee, dat klopte, maar er had wel een molen gestaan, tussen 1872 en 1893.

Al in 1830 is er sprake van de bouw van een molen in Oosternijkerk, Rintje L. van der Meulen, koffijschenker uit Ferwert, vraagt of hij een molen mag bouwen aan de weg naar Nes. Hij is zoon van de molenaar in Holwerd en wil graag zelf als molenaar beginnen. De drie bakkers

in Oosternijkerk en de jeneverbrander zullen er profijt van hebben, zegt hij. Daar is de gemeente het niet mee eens, er staan al molens op korte afstand en over goede wegen bereikbaar in Nes en in Lioessens. De toekomstige buurvrouw van de beoogde molenaar is er ook op tegen: de weg is daar smal, ligt naast de dorpsvaart en als daar ook nog een molen zou worden gebouwd is zij bang 'gedurig met hare paarden aan ongelukken te zullen zijn bloot gesteld'. Het gemeentebestuur is het met haar eens en weigert een bouwvergunning.

In 1867 probeert Wilhelmus Groenman, molenaar in Lutjegast, om een molen in Oosternijkerk op te richten, deze keer aan de weg naar Niawier, ongeveer waar nu Lou Sânen is gerealiseerd. De naaste buurlui worden opgeroepen i.v.m. een Hinderwetvergunning (ook toen al!) en zij hebben alledrie geen bezwaar. Toch wordt er geen molen gebouwd door Groenman, het is niet bekend waarom niet.

Pas bij de derde poging om een molen in Oosternijkerk te bouwen is er succes: Kornelis Buining uit het Groninger Niehove, maar geboren in Westdongeradeel, wordt de eerste Oosternijkerker molenaar.

Hij wil er ook een woning bij bouwen en vraagt de gemeente om toe te staan om de molen achter de woning te mogen bouwen 'waarom de molen misschien wat minder ver van den weg kan blijven, wat hem bijzonder aangenaam zou zijn'. De gemeente bepaalt daarna de afstand vanaf de weg op 15 meter. Buining laat de bouw in januari 1872 aanbesteden en probeert intussen wat geld bijeen te schrapen want hij kan de kosten niet zelf betalen. Hij leent f 6000,- van een Groningse en nog eens f 6898 van zijn moeder. De bouw prijs van molen en molenaarshuis kan dus op ruim boven de f 12.000,- worden geschat.

Moeder Aukje Heeringa komt in mei 1872 naar het pas gebouwde molenaarshuis om de huishouding op poten te zetten want Kornelis Buining was niet getrouwd. Zijn broers Jacob en Louw komen helpen, een molenaarsknecht (uit Lutjegast) wordt aangetrokken en een 'Meid-Huishoudster of Weduwe zonder kinderen' wordt via een advertentie opgeroepen. Daarna kan de molen gaan draaien.

Helaas krijgt Kornelis problemen aan zijn ogen en moet hij de molen in 1876 aan zijn broer Doede Buining verkopen voor f 11.000,-. Doede heeft de pech dat hij de agrarische crisis meemaakt en als hij zijn molen in 1880 te koop aanbiedt, wordt er maar f 5220,- geboden! Dat

kan niet doorgaan en noodgedwongen blijft hij aan als molenaar, later zal hij de molen verhuren. Pas in 1887 slaagt hij erin zijn molen te verkopen, hij kan er slechts f 4000,- voor beuren. Nieuwe eigenaar Jan Jans Postma is slechts een half jaar eigenaar (heeft hij spijt van de aankoop?) en doet de molen voor f 3672,- van de hand aan Jacobus Roemers. Hij zal de langstzittende en laatste molenaar van Oosternijkerk zijn.

Vader Jacob en zoon Hendrik Roemers gaan ondanks de slechte tijden vol goede moed aan de slag maar een brand op 23 november 1893 brengt hen op de rand van de afgrond. Hoewel de molen goed verzekerd was, lukt het niet om weer een nieuwe molen op te bouwen: de restanten (24.000 stenen, oud hout, wat hooi, een mesthoop en een boerenwagen) brengen niet meer op dan een schamele f 75,45! Gelukkig bleef het molenaarshuis behouden en samen met de straatnaam Mûnewei houdt It Mûnehûs de herinnering aan de Oosternijkerker molen vast.

Bij de foto:

Ter hoogte van het hok (links) stond de molen, het molenaarshuis (rechts) staat er nog steeds.

Feroaringen

Bin jim ek sa gek op karweiprogramma's? Hearlik fyn ik it! In skoft lyn siet ik regelmjittich foar in Brits programma, "SOS de verbouwers". In noflik en gesellich programma om nei te sjen mei in protte humor. In fêst groepke minsken, wêrûnder in oannimmer, in elektrisien en in stukadoar knappe mei help fan frijwilligers in hûs op. En dan ha we it net oer in pear frijwilligers, nee it binne der bytiden wol santich as tachtich, meast faklju. It opknappen as ferbouwen moat yn njoggen dagen tiid barre, dus se kin wol in pear frijwilligers brûke. In presintator praat alles oan elkoar. De minsken dêr't se foar yn it spier binne, ha meastentiids in drege tiid achter de rêch. Sy kinne faak net foar- as achterút fanwege in siik as gehandikapt lid fan it gesin. Bygelyks in man dy't al jierren yn de keuken wennet (ite, sliepe, waskje ensfh.) omdat hy troch in ûngemak yn in rolstoel sit en net troch de doar iepeningen fan it hûs kin. It binne faak skrinende gefallen en elk wol dizze minsken in goed en foar elk bewenber hûs ta ha. No dat kin heve ast útkeazen bist foar dit programma. Earst wurde de bewenners fuortstjoerd: "net komme te sjen en oant oer njoggen dagen". Dan begjint it slopen. Meast wurdt it hiele hûs fan binnen sloopt. De keamers, de keuken, de w.c. en badkeamer en guon muorren, alles giet der út. Faak wurdt de yndieling fan it hûs feroare. Doarren moatte derút en breder makke, de keuken wurdt op maat makke, muorren moatte krekt wat nei achteren, as nei foaren, alle flieren moatte op deselde hichte ensfh. Alles wurdt oanpast foar it gesinlid dat it sa swier hat, sadat dizze persoan sa goed as mooglik is yn it gesin meidraaie kin. Moai om nei te sjen. Elk hat der ek altyd nocht oan, de fêste groep, mar ek de frijwilligers, dy't dus in oantal dagen fergees yn it spier binne en sels dizze dagen neat ferstjinje; somtiden sels materiaal beskikber stelle. Bysûnder allegear. It is trouwens mar goed dat de bewenners der net by binne want de moedfearren soest hingje litte ast sjochst hoe it hûs der nei de earste dei útsjocht. Ien grutte bouput. Gelokkich bin dêr dan de protte frijwilligers mei ferstân fan saken en stadichoan wurdt it wer

in hûs. Nei in oere (foar my dan) is it in prachtich oanklaaid hûs en kin de bewenners der wer yn. Wat in feroaring.

Oer in bouput sprutsen, sa stie ik lesten sels te sjen nei in keamer wêr't ek alles útsloopt wie (dit wie dus net op de tillevyzje). Fanút de keuken koest de boel moai oereagje, no it wie ferskuorrend. Dizze minsken hiene dan wol net it hiele hûs leechsloopt, allinnich de keamer woenen sy oars ha, mar it wie mear as genôch. Ek hjir stie it hiele hûs op 'e kop, want ja alles út de keamer moat plak ha, en fyn mar ris plak foar al dyn guod, mar dat wie slagge en doe koe it slopen begjinne. Wat earst de flier wie, wie ien grutte modderbak en de mannen dy't yn dy modderbak stienen, stienen wol in heale meter leger as oars. De muorren wienen allegear wer fan stien, deselde kleur as bûten en ek it plafond wie ferdwûn, de balken koest sitten sjen. Leave santjin, wêr bin dizze minsken oan begûn? Hjir gjin grutte groep frijwilligers dy't de boel wer moai meitsje, dêr wie gjin sprake fan, dit soenen se sels dwaan mei help fan in pear famyljeleden. Dus wie it wol dúdlik dat it langer as njoggen dagen duorje soe, se hienen it sels oer in flink oantal wiken. En al dy tiid bleaunen de bewenners yn it eigen hûs. Ik stie der mei in oare frou te sjen, sy hie it al oer "ramptoerisme". De frou fan it hûs eage kalm, sy stie iten op te waarmjen foar har 'arbeiders'. Mar doe't wy noch even fregen nei de plannen foar de kommende tiid, spatte sy ûnferwachte op, dus dochs net sa kalm as it like. No dat wie begryplik, sels hie ik al lang sitten te janken, want hoe kaam dit oait wer goed? En hoelang soe dit wol net duorje? En wêr moat je salang keare yn je eigen hûs?

Sels ha wy dit jier de keuken op 'e kop hân. Wy woenen it ek wat oars ha. Nei tweintich jier wie der oan ferfanging ta, sil we mar sizze. Dat joech fansels de nédige stress, mar it falt wei by wat ik earder fertelde. Alhoewol it de keuken wie, dochs in sintraal plak fan in hûs, ha wy ús rêde kinnen en it frege net iens safolle oanpassingen fan ús kant. It pleatsen fan de keuken soe nammentlik trije dagen duorje. No, dat wie te oersjen. Hjir koenen wy ús wol op tariede. Wetter koenen wy salang wol út de badkeamer helje, it senseoapparaat kriege tydlik oar plak, bôle, bûter en guod om derop fûn plak yn de garaazje en jûns koenen

wy maklik ergens in waarme hap keapje. Iten en drinken, it is allegear trochgien en yndie de twa mannen (gjin frijwilligers trouwens) wienen yn trije dagen klear. Dei ien waard alles sloopt en de nije keuken der foar in grut part ynset. Dei twa koenen wy jûns al wer wetter út de kraan yn de keuken helje, dat wie boppe ferwachting, en de tredde dei koenen wy jûns ús eigen iten yn de nije keuken klearmeitsje. Fansels moast der doe noch wol wat mei it plafond, de muorren en de flier barre, mar ynearsten koenen wy ús wer rêde, in foarnaam ding. Wy wienen bliid dat it safier wer wie, want feroaringen bin leuk, mar it moat wol even barre en dat is net altyd noflik. It is by ús goed gien en lekker flot, mar it sil fêst ek wolris oars gean. En as it mar lang genôch duorret hast fansels op

'e tiid flink dyn nocht fan alle argewaasje. Sa as dy frou dy't dochs even opspatte, alhoewol de plannen yn't foar goed troch praat bin moast mar rekkenje. De grize sil har wol oer de grouwe gien wêze doe't sy de bouput seach wat earst har keamer wie. Alle begryp. De mannen fan it tillevizjeprogramma ha bytiden ek flink lest fan stress, it is ek net om 'e nocht wat sy fan plan binne yn in pear dagen tiid, mar it komt altyd goed en sels op 'e tiid. Dan ha we yn it lêst oan fan it

programma noch even de bylden fan hoe it earst wie en hoe it wurden is. No prachtich fansels. Nei alle argewaasje is de beleaning grut. Dat jild foar ús allegear tink. As it dan achter de rêch is kin we genietsje fan de feroaringen yn it hûs, fan de keamer, fan de keuken, fan wat dan ek mar. Sokke feroaringen te folgen, fan begjin oant ein, ik mei it graach dwaan. Foaral by in oar!

AWB

peuterspeelzaal
De Berneijster

Nieuws van Peuterspeelzaal " De Berneijster" uit Oosternijkerk.

Zo aan het einde van dit vreemde jaar hebben we de afgelopen tijd nog veel dingen meegemaakt op de peuterspeelzaal!

Eind september waren we samen met de kinderen van de Wrâldwizer bij de opening van de Kinderboekenweek, het thema dit jaar was 'en toen?' We zagen verschillende mensen uit de geschiedenis, daar konden we best veel van leren en dat was erg leuk!

De weken vlogen voorbij, lekker buiten spelen, knutselen, kleien en verjaardagen vieren. Voor we het wisten was het alweer de mooiste en spannendste tijd van het jaar! Sinterklaas kwam gelukkig weer naar Nederland, daar verheugden de peuters zich natuurlijk enorm op!

We hebben schoentjes gezet, ons verkleed als hulpieten en hulpsinterklaasjes en geknutseld en gekleurd. De hele periode tot 5 december is al een groot feest!

Hoewel Sinterklaas en zijn Pieten er dit jaar er niet zelf bij konden zijn op de Bernejster waren ze de peuters natuurlijk niet vergeten! Er was een hele leuke speurtocht uitgezet die aan het einde uitkwam in een ware schatkamer, daar stond er voor alle peuters een mooi cadeau! Wat hebben we genoten met z'n allen!

Tijdens dit schrijven hebben de peuters al kerstvakantie gekregen, een weekje eerder dan vooraf gepland maar dit heeft een goede reden! We gaan namelijk verhuizen!

Het heeft even geduurd maar eindelijk kunnen we na de kerstvakantie ook los in een netgeplaatste unit bij dorpshuis de Terp! We zijn natuurlijk al even wezen kijken, het is nu allemaal nog wat kaal maar na de kerstvakantie hopen we de peuters te verwelkomen in een prachtig nieuw, tijdelijk onderkomen!

Extra informatie Peuterspeelzaal “de Bernejster”

Peuterspeelzaal “de Bernejster” is gevestigd in een tijdelijk onderkomen bij dorps huis de Terp. De peuters hebben hun eigen unit en kunnen lekker buiten spelen op een speciaal ingericht speelplein bij het dorps huis.

Op de peuterspeelzaal kunnen kinderen in de leeftijd van 2 en een half tot 4 jaar twee t/m vier ochtenden per week komen spelen. Ze maken kennis met verschillende soorten materiaal die voor zijn/haar ontwikkeling van belang zijn en spelenderwijs leert het kind delen en omgaan met andere leeftijdsgenoten. De peuters kwamen voorheen in een jongste en oudste groep. Sinds de overname door de SKF kunnen ouders zelf kiezen welke dagdelen hun peuter naar school gaat. Hierbij is het niet meer haalbaar om vaste groepen te behouden.

Elke week krijgen de kinderen een tas met 2 boeken mee naar huis. Dit is om de taalontwikkeling van de peuters extra te stimuleren. Deze boeken kunnen thuis samen met de ouders gelezen worden. Een aantal keer per jaar staat een prentenboek centraal, alle peuters krijgen dan hetzelfde boek mee naar huis en er worden allerlei activiteiten rondom dit thema gedaan.

Mochten ouders geïnteresseerd zijn in de adviesaanvragen of wat meer over De Bernejster/SKF willen weten, dan kunnen zij de rode LEESMAP VOOR OUDERS inzien. Deze map staat in de hal in de vensterbank van het hoge raam naast de deur.

In deze map zitten ook de gegevens die de GGD nodig acht voor “de Bernejster”.

Mochten er vragen of opmerkingen zijn, aarzel dan niet, maar neem dan contact op met een van de oudercommissieleden.

Contactgegevens Juf Afke Jongeling

0519-241918

06-13575848

Opgeven peuters

(online inschrijfformulier) www.kinderopvangfriesland.nl

Tijden peuters

Maandag t/m donderdag

8.30 uur – 12.00 uur

Nieuwsgierig? Kom gerust eens een kijkje nemen op “de Bernejster”!

Het kerstfeest van Jeltje

Sinterklaas zat alweer lang en breed in Spanje en Jeltje had gisteren het allerlaatste speculaasje uit de koektrommel gegeten. Iedereen weet wat dat betekent: Kerstmis stond weer voor de deur. Toen ze 's avonds zaten te eten, vroeg moeder: "Wat doen we met de feestdagen?"

"Lekker eten natuurlijk," zei vader.

"Dat doen we toch elk jaar. Lekker eten en een lekkere fles wijn erbij."

"En we nemen een grote kerstboom," zei Jeltje. "De grootste die er is. En we hangen er gekleurde ballen in en de trekpop die ik gezaagd heb. En een heleboel kransjes. En we nemen ook een stalletje met Jozef en Maria."

"We zijn toch niet katholiek?" zei haar moeder.

"Dat heeft er niets mee te maken," zei Jeltje. "Iedereen mag een kerststalletje hebben."

"Als je maar weet dat ik geen kerstgroep ga kopen," zei moeder. "Die zijn vreselijk duur. Maak zelf maar een kerstgroep van klei. Per slot van rekening heb je beeldende vorming op school."

"Dat is een goed idee," zei vader. "Dan maak ik er een kerststalletje bij, van boomschors."

"Maar wat doen we verder?" vroeg moeder.

"Niks," antwoordde vader. "We eten lekker, we lezen een boek en we doen af en toe een spelletje. En 's ochtends na het kerstontbijt maken we een flinke wandeling om weer honger te krijgen."

"Ik vind het maar niks," zei moeder.

"Wat wil jij dan?" vroeg vader.

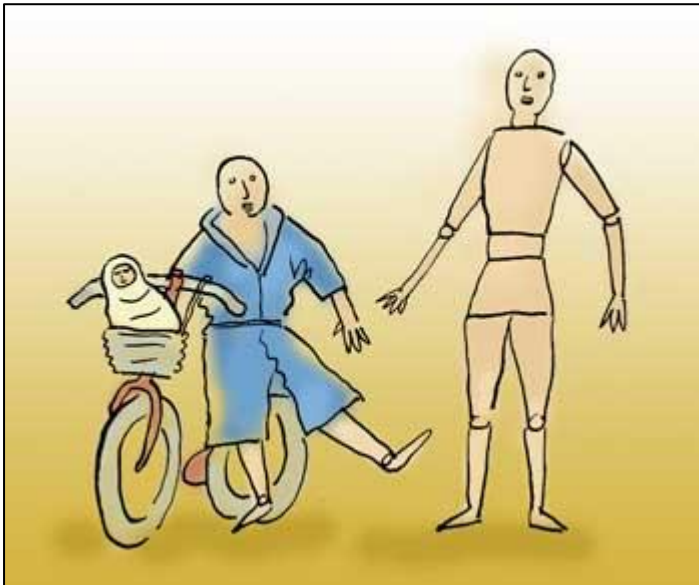
"Iemand uitnodigen die geen gezelschap heeft en eenzaam is," zei moeder.

"Waarom juist op Kerstmis?"

"Daarom," zei moeder. "Julie willen een kerstboom en lekker eten. En ik wil iemand uitnodigen die eenzaam is."

Jeltje liep er een paar dagen over na te denken. Eigenlijk had moeder groot gelijk. Met Kerstmis moest je eenzame en hongerige mensen uitnodigen, dat hoorde zo. Ze kende er trouwens wel een paar. Maar eerst wilde ze een kerstgroepje maken.

Vader timmerde een prachtige stal. De achterkant had hij gevlochten van net en daarbij had hij zich in zijn vinger gesneden. Het dak was van boomschors en naast het lege kribbetje had Jeltje een schemerlamp uit haar poppenhuis gezet. Dat was voor de gezelligheid. Met de beeldjes van klei werd het niks. Ze kon alleen maar van die stomme prutspoppetjes maken. Maar gelukkig vond ze in de kringloopwinkel nog een paar oude etalagepoppen. Jeltje nam ze mee en maakte er een prachtige kerstgroep van. Jozef zat op de fiets van haar moeder. Eén van haar poppen was het kerstkindje. Dat zat in het zitje aan het stuur, en Maria zat achter op de bagagedrager. Maria had de blauwe badjas van vader aan.

De kerstgroep nam wel een beetje veel plaats in, daar in de voorkamer. Maar gelukkig was de kerststal van vader aan de kleine kant. Die paste op de schoorsteenmantel.

Kerstmis brak aan. Ze aten een lekker kerstontbijt en maakten een flinke wandeling. Toen gingen ze gezellig bij de kerstgroep zitten en zongen een paar liedjes. En daarna werd het tijd om tafel te dekken voor het kerstdiner.

"Zet er maar een bord bij," zei moeder, "want ik heb mevrouw van Zevenhuizen uitgenodigd. Die zit altijd zo alleen op haar flatje."

"Zet er nog maar een bord bij," zei vader. "Ik heb meneer Bolk uitgenodigd. Zijn vrouw is pas overleden en zijn kinderen wonen allemaal in Australië."

"Dat is heel lief van je," zei Jetjes moeder.

Jeltje wilde ook wat zeggen, maar op dat moment werd er gebeld. Voor de deur stonden twee bejaarden uit het tehuis schuin aan de overkant.

"Kom maar binnen," riep Jetje stralend. "Mams, een verrassing. Kijk eens wie daar zijn!" Moeder kwam naar de deur. "Welkom..." wilde ze zeggen, maar er werd opnieuw gebeld. Voor de deur stonden een Turkse meneer en mevrouw in prachtige feestkleren. Hun vier kinderen zagen er ook prachtig uit. Ze waren allemaal vol verwachting. Daarnaast stond meneer Schepeling, de knorrige vrijgezel uit de Groenestraat. En daarnaast stond de nachtwaker, die 's nachts altijd de wacht hield in hun buurt.

"Verrassing!" riep Jeltje nog eens. "Allemaal eenzame mensen voor jou, mams."

"Heel lief van je, Jeltje," zei vader. "Heel lief dat je zo goed aan je moeder gedacht hebt."

"Wat een verrassing, Jeltje!" zei moeder. Maar ze fluisterde vader in het oor: "Ik heb maar twee rollades in de pan zitten. Wat moeten we nou?" "Ik haal wel wat bij de Chinees," zei vader. "Het is maar één keer per jaar Kerstmis."

Bij de Chinees kreeg hij extra korting, omdat hij zoveel kocht. Hij nam meteen ook maar een kratje bier mee. Thuis moest een gedeelte van het gezelschap op de grond zitten, met het bord op schoot. En wegens plaatsgebrek moest de kerstgroep tijdelijk in de voortuin worden gezet, waar hij veel bekijks trok. Toen gingen ze eten.

Het werd heel gezellig. De Turkse meneer maakte muziek op een soort uitgerekte gitaar. Meneer Schepeling gaf raadsels op en mevrouw van Zevenhuizen maakte schaduwbeelden op de muur. "Een mens zou waarachtig vergeten dat het Kerstmis was," zei een van de bejaarden opgewekt. Begeleid door de Turkse meneer zongen ze met z'n allen 'De herdertjes lagen bij nachte...'

Jeltje mocht opblijven tot ze niet meer uit haar ogen kon kijken van de slaap. Eindelijk moesten de gasten weer naar huis toe. Toen ze vertrokken waren, werden Jozef en Maria gauw weer binnengehaald. Want het kan 's nachts al flink koud zijn in december.

DE SOPSLEEF

Paprikapotsje

Yn'e winter is 't tiid foar lekker, waarm pot-iten.

Dizze kear ien fan ús favorieten!

Yngrediïnten:

800gr. Ierappels

400 gr. Hinnefilet

5 gr. Bûter

2 sipels

2 ytleppels kerry

40 gr. Blom

5dl. Fleisbouillon

2 ytl. Cornflakes/paneermoal

Sâlt, piper

Nutmuskaat

1 griene paprika

1 reade paprika

Lyts blikje ananasstikjes

½ koerzjette

50 gr. rezinen

2-3 dl. molke

De ierappels skile, waskje, yn gelikense stikken snije en gear siede. Wylst de stikken hinnefilet yn in minuut as tsien gear en ljochtbrun bakke. It hinnefleis ut'e panne krije en der twa fyn snipele sipels glezich fruitsje. De paprika's fynsnipelje en der ek by dwaan. It hinnegoad yn blokjes snije en der ek by yn, krekt as in hantsjefol waskene rezinen, ananasstikjes en in yn daalders snijde stikjes koerzjetje. No in heale liter bouillon derop jitte en siede litte. De saus bine mei wat allesbinder as mei wat kald wetter en wat blom kin ek.

De geare ierappels ôfdreagje en der mei molke, buter, piper, sâlt en nootmuskaat in puree fan meitsje. De oven oansette op 220°C. In ovenskaal bestrike mei wat oalje as buter en dan it hinnepaprikaguod yn'e ovenskaal skeppe,, de puree der oer ferdiele en gled strike. In hantsjefol cornflakes as panneermoal der oer ferdiele en de skaal yn it midden fan de oven delsette en yn 20 minuten waarm wurde litte. Lekker ite!

Alien de Beer

PUZZEL

Puzzel met achternamen

In het reisverslag hieronder zijn 26 achternamen van dorpsgenoten verstopt (zonder tussenvoegsels als ‘van’ en ‘de’). Je kunt ze vinden door letters van woorden aan elkaar te plakken, bijvoorbeeld Postma in: De post maakte veel lawaai toen het op de deurmat viel. Ook worden achternamen als woord in de zin gebruikt, bijvoorbeeld Visser in: De echte visser staat in weer en wind te vissen. Tot slot kunnen achternamen onderdeel van een woord zijn, bijvoorbeeld Lei in: Hij was het gevele van hem meer dan zat. Uiteraard kan een combinatie van bovenstaande ook, bijvoorbeeld Sikkema: Op de vraag wat hij aan het doen was, antwoorde de driejarige Hans: ikke maak soep.

Succes ermee!

Reisverslag

Met een 26-tal dorpsgenoten heb ik afgelopen zomer een prachtige coronaproof wandeling gemaakt van Holwerd naar Oosternijkerk. Het was op een zaterdagmiddag eind juni onder een hemelsblauwe, stralende zon.

We werden afgezet op de pier van Holwerd bij de veerdienst van Wagenborg. Die pier, zo heb ik begrepen, is het reststand van een groots project begin vorige eeuw dat Holwerd met Ameland moest verbinden. Vanwege vele tegenslagen is het er nooit van gekomen. Wat rest is dit stukje van wat eens de weg ernaartoe moest zijn. Inmiddels heeft Holwerd een ander project omarmd: Holwerd aan Zee. Het is minstens zo ambitieus als die uitgestrekte dam.

De sloopshoorn van de veerboot klonk voor vertrek en dat was ook voor ons het teken om op weg te gaan. Eerst het lange rechte stuk van de Grândyk naar de twee vrouwenfiguren op de dijk. Dit is een jong en prachtig kunstwerk van Jan Ketelaar. ‘Wachten op hoog water’ heet het. Uiteraard hebben ook wij hand in hand met de vrouwen gestaan.

We vervolgden de Grândyk naar Holwerd. In het dorp namen we de Tsjerkestrjitte, een prachtige bomenlaan, en liepen langs de Hervormde kerk met haar hoge toren. Aansluitend wandelden we door de Hegebuorren, dit is een stukje beschermd dorpsgezicht. Deze gaat over in de Foarstrjitte en daar ontdekten we een smal straatje. Nieuwsgierig geworden liepen we door dit straatje en kwamen uit in een soort van hofje. Achter de Hoven heet het. Het was stil in 't hofje. Iedereen genoot waarschijnlijk van het mooie weer. We liepen verder. Onze wandeling bracht ons naar de Pôlewei. Daar werd onze aandacht getrokken door opnieuw een klein straatje met de naam Blomsteech. Heel toepasselijk want er waren hier inderdaad veel bloemen. We bewonderden een prachtige rozentuin met hier en daar een rode of gele brem ernaast. Een andere tuin had heerlijk ruikende lavendel, lentebloemen zoals viooltjes en natuurlijk tulpen. Via de Keningsstrjitte en opnieuw de Pôlewei verlieten we Holwerd.

Over het fietspad van de Ternaarderwei, dat iets lager ligt dan de weg, gingen we richting Ternaard. Net voor het dorp sloegen we linksaf naar de Koaiwei. Dit is een historische weg aan de voet van de dijk. We liepen langs de aardappelboerderij van Streekstra.

Inmiddels waren we toch al ruim twee uren onderweg. Bij de T-sprong van Het Skoar – Koaterhústerwei besloten we tot een korte pauze. En waar kon dat beter dan even op de dijk? Lekker in zonnetje genoten we van het mooie uitzicht. Verschillende kerktorens markeren het landschap dat voor ons ligt: uiteraard Ternaard, maar ook Holwerd en Hantum waren duidelijk te zien. Even verder van ons zaten een man en vrouw op een bankje. Eén van hun kinderen liet zich van de dijk rollen. Dat herinnerde mij aan vroeger toen ik hetzelfde deed. Sommige dingen veranderen nooit.

Na een kwartiertje vervolgden we onze route. We hielden Het Skoar aan en langs de Dyksfeart liepen we naar Wierum. We kwamen midden in het dorp uit. Bij het vissersmonument op de dijk bleven we even staan.

We lazen de namen en de leeftijden die ons stil maakten vanwege de grote ramp op 1 december 1893 die dit dorp had getroffen. We liepen de dijk af en sloegen voor café De Kalkman linksaf. Voorbij de bocht zagen we het karakteristieke dorpsgezicht van Wierum: de kerk tegen de dijk. Op het plein voor de kerk stond een ijscokar. Daar hadden we wel zin in. Door de slogan 'één euro per bol bij Riemer Tol' wisten we ook dat het niet duur was. En het moet gezegd, de ijsjes van Riemer Tol waren prima. Hoewel, één van ons vond dat het naar zeewier smaakte. Daar konden velen van ons zich echter niets bij voorstellen. Misschien kwam het doordat er toevallig een auto van Wier&Wad op de parkeerplaats stond?

We liepen verder over de Dykstrjitte. Daar troffen we een jongen die met de scooter aan de hand liep: een klapband, maar over die lekke band straks meer. Ik moet eerst nog iets vertellen over onze start in de wachtruimte op de pier. Deze wachtruimte is beslist de moeite waard ook als je niet met de boot gaat. Hier heb je een prachtig uitzicht op het Wad en bij helder weer op Ameland. Die wachtruimte is vrij nieuw en mooi ingericht. Kunst en verschillende stoelen sieren de ruimte. Ook staan er een paar bankjes, maar die vallen een beetje uit de toon. In plaats daarvan had ik voor de sofa Bernard gekozen. Maar dat terzijde.

Terug naar de jongen met de klapband. Hij vertelde dat hij door de scherven van een bierflesje had gereden. Hij had het te laat gezien. Beetje dom ook, zei hij, want hij wist dat ze er lagen. Gelukkig was hij bijna thuis want het was wel zweten met deze warmte.

Wij vervolgden onze wandeling over de Seedyk. Dit deel van de route is erg in trek bij de inwoners van Nes. Zij wandelen graag het rondje Dyksterwei – Seedyk – Wierumerwei. Wij dus ook maar dan omgekeerd. In Nes aangekomen wilden sommigen van ons door het dorp, anderen langs het wandelpad Kostverloren. We besloten tot het laatste.

Oosternijkerk kwam in zicht. Nog een paar kilometer en we waren thuis. Via de Meinsmawei kwamen we bij het gemaal in de Paezens. Nu nog het laatste stukje over het fietspad. We liepen langs graanvelden, opkomend mais en een prachtige bloemenweide naar het eindpunt van onze wandeling. Bij het Doarpshûs aangekomen hoorden we de kerkklok half zeven slaan. Al met al hadden we er toch ruim vijf uren over gedaan. Maar het was de moeite waard en ook nog eens met een leuke groep dorpsgenoten. Eerlijk is eerlijk, mede daardoor heeft deze middag mij weer een liefhebber gemaakt van het wandelen.

D.G. Noot

Oplossing (in alfabetische volgorde) van de plaatsnamenpuzzel uit de vorige Doarpsskille:

Bodegraven
Bruinisse
Dalen
Den Oever
Doodstil
Duiven
Gieten
Groet
Grootegast
Hindelopen
Huizen
Leek
Lopik
Mook
Opmeer
Pieterburen
Stompatoren
Vierhouten
Wassenaar
Winterswijk
Wijngaarden

PAADWIZER

Doarpsbelang	D. Holwerda	242212
Groencommissie	C. Miedema	571173
Doarps hûs De Terp	A. Beeksma	241486
Wrâldwizer		241530
Protestantse Gemeente	A. Bremer	241937
Koar Sjong de Heare	T. Stiemsma-Walda	321688
Het Lokaal	Regina Meinsma	242208 of f.meinsma@knid.nl
U.D.I.	S. Faber	06-22676016
Drumband U.D.I.	P. de Boer	241230
Bernejster	Afke Jongeling	241918
Biljertferiening De Terp	L. Bergema	241704
Gymfer. S.S.S.	Maaïke Brouwer	06-12903002
Iisferiening	H. Zijlstra	241313
Jeugd hok 't Terpke	jhoosternijkerk@gmail.com	
Doarpsklaverjassen	J. Bergmans	241754
Klaverjasclub Nocht en Wille	G. Cuperus	241686
Keatsferiening De Trije Doarpen	Antje Allema s.allema@knid.nl	242243
De Bûnte Flinters	Bettina Weidenaar	06-25595228
Ropta Boys	J.A. Wijma	241574
OCO	P. Hoogland	241284
Oars Aktyf	H. Dijkstra	242085
Dartclub Easternijtsjerk	Siemen Weidenaar	06-18150569
De Laatste Eer	G. Post-de Boer	06-50855011 en 0519-241816
Koersbalvereniging ON	D. Weidenaar/W.Dijkstra	241546/241690
Burenhulpdienst	A. Kuiper-Wijtsma	241384
Wijkagent Harry van der Laan	harry.van.der.laan@politie.nl	0900-8844

Ynternet:

Nijtsjerk-----www.oosternijkerk.com

Skoalle----- www.wrâldwizer-arlanta.nl

Ropta Boys-----www.roptaboys.nl

Protestantse Gemeente Oosternijkerk-----ww.pg-oosternijkerk.nl

Moat der wat feroare wurde? Lit it witte oan Anneke Weidenaar (ynf. op bls. 1)

AGENDA

In verband met het Coronavirus zijn de aangekondigde activiteiten in deze Doarpsskille allemaal onder voorbehoud.

December

19 Doarpsskille 195 verschijnt

Januari

4-7 Kerstbomen inleveren bij De Fiver

Maart

01 Kopij inleveren Doarpsskille 196

27 Doarpsskille 196 verschijnt

